

NICIODATĂ MULȚUMITEI

Primul lucru care îmi vine în minte când mă gândesc la Ioana Dzițac este ... primăvara! O primăvară senină, strălucitoare, cu o lumină deosebită care schimbă culoarea tuturor lucrurilor, așa cum era și primăvara în care am cunoscut-o, la Oradea, pe Ioana.

O privesc pe Ioana și văd un copăcel zvelt și grațios, plin de flori delicate care oferă generos vântului, din când în când, câte o petală gingașă și parfumată.

Dar Ioana Dzițac nu este doar o tânără fată frumoasă, grațioasă și cu maniere încântătoare. CV-ul său este deja mai bogat (mutatis mutandis) decât cel (real) al unor persoane mature și cu diverse titluri științifice și cuprinde cărți, articole și numeroase premii la concursuri de matematică, fizică, informatică, ecologie.

“Trebuie să îndrăznești totul ca să câștigi totul” (Honore de Balzac) este unul dintre motto-urile preferate ale Ioanei Dzițac. Urmându-l, Ioana a reușit, la doar 12 ani (și chiar mai devreme) să găsească secretul autodepășirii, secretul devenirii personale: nemulțumirea. Nemulțumirea creatoare, stimulatorie, cea care te ajută să te aperi de capcanele paralizante ale automulțumirii.

(**Niciodată mulțumită** este și titlul unei scenete, prezentată în martie 2011, în care Ioana a avut rolul principal și a fost și editor de imagine).

Așa cum dovedește și cartea de față, preocuparea Ioanei pentru matematică este constantă și nici nu se putea să fie altfel din partea micuței (pe atunci) prietene din Oradea a creatorului logicii fuzzy, Lotfi Zadeh, pe care Ioana l-a întâlnit la Conferința Internațională de Computere, Comunicații și Control organizată (de părinții Ioanei, distinsele cadre universitare Simona și Ioan Dzițac) la Băile Felix în mai 2008.

“Nu pot schimba direcția vântului, dar pot să-mi aranjez velele pentru ca întotdeauna să ajung la destinație” (Jimmy Dean) este un alt motto preferat de Ioana. Iar călătoria ei de până acum ne convinge că va reuși mereu să ajungă la destinație. Iar noi îi dorim ca acolo să o aștepte întotdeauna... primăvara!

Roxana Zubcov
București, iulie 2011